

Recensie:

Top 400 Aller Tijden, de strafste en sappigste weetjes uit 40 jaar popmuziek

Auteur: Professor Serge Haderman

448 pagina's, geïllustreerd

Uitgeverij: Standaard, Antwerpen, 2012.

www.standaarduitgeverij.be

ISBN 10 9002252110

Afmetingen: 35x230x150 mm

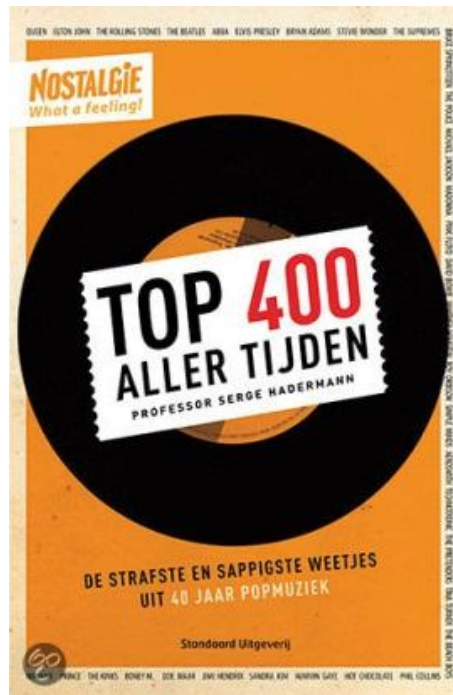
Prijs: Euro 24,95

Ook leverbaar als E-Book

Ik voel me vereerd, een recensie te mogen schrijven van, wat direct als standaard werk voor de hedendaagse radiomaker mag worden bestempeld. Serge Hadermann, die door zijn uitgebreide kennis over de muziekhistorie van de afgelopen vijftig jaar, al in Vlaanderen als absolute kenner bekend staat, kan - nu het boek ook in Nederland verschenen is - hopelijk ook in de smaak vallen van de lezers in ons land.

In het, niet gepagineerde, boek is allereerst een inhoudsopgave te vinden van de 400 te behandelen songs, waarbij bekend en onbekend materiaal voorbij komt. Men kan het boek dus heel gemakkelijk toegankelijk gebruiken, door niet naar een paginanummer te zoeken, maar naar het nummer, waar de gezochte song en artiesten worden behandeld.

In gedachten zie ik een jonge Serge Haderman, die al decennia actief in de radio industrie in Vlaanderen is, op zijn zolderkamertje allerlei schriftjes bijhouden, waarin hij aantekeningen maakt, zonder te beseffen dat dezen jaren later van enorm belang kunnen zijn. Op het Vlaamse radiostation Nostalgie bijvoorbeeld komen wekelijks zijn 'Klassiekers' voorbij, waarbij de luisteraars op een gezonde manier worden overspoeld met de kennis van Haderman.

Tal van verrassende weetjes komen voorbij maar ook al bekende zaken, die al vele jaren naar achteren waren geschoven in het geheugen. Zo maar een greep uit het gebodene in **Top 400 Aller Tijden, de strafste en sappigste weetjes uit 40 jaar popmuziek**. Wie ken niet de song 'The sun ain't gonna shine anymore' van The Walker Brothers? Haderman heeft de song ondermeer gekoppeld aan het weetje dat op de avond dat Ronnie Kray, één van de gevreesde Kray Brothers uit de wijk East End in London, op een avond in de pub 'Blind Beggar' tegenstander George Cornwell dood schoot, dit nummer op dat moment werd gedraaid. Passender kon het niet zijn.

Maar wie weet bijvoorbeeld dat, nadat Diana Ross uit The Supremes was gestapt, tijdelijk werd opgevolgd door Jean Terell? Enkele jaren later vertrok deze ook, waarna Scherrie Payne leadzangeres werd; jawel de zus van Freda Payne. Of hoe de naam 10CC waarschijnlijk is ontstaan? Het schijnt dat producer Jonathan King op het idee was gekomen omdat 10 centiliter de hoeveelheid sperma is, dat bij een gemiddelde man bij een orgasme vrijkomt. Allemaal weetjes die voor een radiomaker van belang kunnen zijn om de aandacht van de luisteraar vast te houden.

Nog een paar voorbeelden van de werkelijk duizenden weetjes die Haderman in **Top 400 Aller Tijden, de strafste en sappigste weetjes uit 40 jaar popmuziek** naar voren brengt: Wie weet dat Barry Manilow, voordat hij bekend werd als zanger, zijn geld verdiende met het maken van jingles en commercials voor bedrijven als Dr. Pepper en Mc Donald? Of het gegeven dat Marianne Rosenberg, de Duitse zangeres die in de jaren zeventig ook bekendheid kreeg in Nederland, op 15-jarige leeftijd haar debuut maakte met een ode: 'Mr. Paul McCartney'. Werkelijk, bij het lezen van dit boek kwam er een schat aan kennis bij, ik voelde me als een kind in de ouderwetse snoepwinkel. Alleen jammer dat de telmachine niet altijd goed werkte. Haderman vermeldt bijvoorbeeld dat in 2006 er een Cats-reünie plaats vond, waarbij 'The best years of my life' werd uitgebracht en The Cats 49 jaar na hun eerste hit 'Lea' weer in de hitparade stonden. Lea stond in werkelijkheid in november 1968 genoteerd, wat dus het juiste aantal op 38 jaar brengt. Ik geloof dat dit boek het absolute Sinterklaas- of Kerstcadeau is voor de jongere als wel de oudere muzikliefhebber.

Hans Knot